

EVANGÉLIUM Jn 6, 1--15

Jézus hirdeti az evangéliumot, és a csodálatosan megszaportított kenyérrel táplálja az embereket.

Abban az időben:

Jézus átment a Galileai-tengernek, vagyis Tibériás-tavának a túlsó partjára. Nagy tömeg követte, mert látták a csodajeleket, amelyeket a betegeken végbevitt. Jézus fölment egy hegyre, és ott leült tanítványaival. Közel volt a Húsvét, a zsidók ünnepe.

Amikor Jézus fölemelte szemét, és látta, hogy nagy tömeg jön felé, így szólt Fülöphöz: „Honnan vegyünk kenyeret, hogy legyen mit enniük?” Ezt pedig azért kérdezte, hogy próbára tegye, mert tudta ő, hogy mit fog tenni.

„Kétszáz dénár árú kenyér sem elég nekik, hogy mindenki kapjon valami keveset” -- felelte Fülöp.

Az egyik tanítvány, András, Simon Péter testvére megszólalt: „Van itt egy fiú, akinél öt kenyér és két hal van, de mi ez ennyinek?”

Jézus meghagyta: „Telepítsétek le az embereket!” Sok fű volt azon a helyen. Letelepettek hát: szám szerint mintegy ötezren voltak csupán a férfiak.

Jézus pedig vette a kenyereket, hálát adott, és kiosztotta a letelepedett embereknek; ugyanígy (adott) a halból is, amennyit csak akartak. Amikor pedig jóllaktak, szólt tanítványainak: „Szedjétek össze a maradékot, hogy semmisse vesszen kárba.” Összeszedték, s tizenkét kosarat töltöttek meg az öt árpakenyér maradékából, amit meghagytak azok, akik ettek.

Amikor pedig az emberek látták a csodajelet, amelyet Jézus végbevitt, így beszéltek: „Ez

valóban az a próféta, aki a világba jön."

Mikor Jézus észrevette, hogy érte akarnak jönni, és el akarják vinni hogy erőszakkal királlyá tegyék, ismét visszavonult a hegyre, egészen egyedül.

Ezek az evangélium igéi.
